

[Alfred Jensen.]

ikke har benyttet denne lejlighed til at rejse krav om, at disse principper gennemføres i denne lovgivning. Jeg ved ikke, hvilken stilling pressen vil tage i den kommende tid, men jeg ved, at den overvejende del af pressen i tide og utide har skrevet imod de tilskud, der ydes på social basis til den dårligst stillede del af befolkningen; jeg ved, at man jamrer over de underskud, der er, og over, at statens virksomheder ikke drives på forretningsmæssigt grundlag.

Såvidt jeg har forstået bemærkningerne ved lovforslagets fremsættelse, skal avisportoen ikke dække omkostningerne ved udbringningen; der er altså her et område, hvor der ydes tilskud ikke alene til tidskrifter, men også til dagblade, et område, hvor der altså absolut ikke er taget hensyn til det forretningsmæssige. Det forbavser mig noget, at det konservative folkeparti ikke har taget disse tanker op og ikke medvirker her, al den stund man ellers indenfor dette parti sætter stærkt ind på de to områder, jeg her har nævnt. Nu skal jeg imidlertid ikke beklage mig, for jeg og mit parti er ikke tilhængere af, at der sker forhøjelser på dette område.

Hvad ændringsforslagene angår, vil vi forholde os ganske ligegyldige her ved anden behandling, idet vi agter at stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Oluf Pedersen: Hvis de ændringer, der er foreslået af flertallet i udvalget, bliver vedtaget nu ved anden behandling, vil vi anse det for en forbedring i forhold til det oprindelige lovforslag. Vi ønsker jo, at statsvirksomhederne stort set skal hvile i sig selv, vi ønsker også, at postvæsenet skal balancere, men i og for sig ikke, at taksterne skal være så høje, at det kommer til at give overskud. Nu er det vel ikke så let umiddelbart at se, om taksterne vil give overskud eller ej, når de skal dække, hvad der virkelig bør dækkes af postvæsenet; men det vil ministeren måske redegøre for.

Jeg minder i denne forbindelse om, at

det ærede medlem hr. Viggo Starcke den 16. december 1953 — det står i folketingets forhandlinger for 1953—54, sp. 2070 — spurgte ministeren for offentlige arbejder, om postvæsenet ikke kunne undgå en hel del administrativt besvær, dersom man afskaffede betalingen for løssalg af forskellige blanketter; det drejede sig kun om en betaling på 2 øre pr. stk., og ordningen medførte en hel del tidsspilde for alle parter. Den højtærede minister svarede, at det ville jo koste et mindre beløb, og han mente ikke, spørgsmålet kunne løses, medmindre man skaffede en indtægt på anden måde. Jeg spørger da den højtærede minister, om det ikke var muligt, hvis nu de ændringer, der her er foreslået, bliver vedtaget, at få denne sag bragt ud af verden og altså spare en hel del besvær ikke alene for dem, der skal købe disse blanketter for de mange toører, men også for de embedsmænd, der skal have med det at gøre og skal svare for en kasse, hvortil de selvfølgelig meget nemt kommer til at betale et beløb af deres egen lomme. Det var rart, om man kunne få råd til at stryge sådan nogle småtterier, og jeg ville dog tro, at man kunne komme af med dette, hvis lovforslaget vedtages i den form, der nu er stillet forslag om.

Rager: Det har glædet mig, at der er stillet ændringsforslag til lovforslaget, som medfører, at den ændring af vægtgrænsen, som oprindeligt var foreslået af ministeren, udgår. Det havde været særdeles upraktisk for forretningsverdenen, hvis den oprindeligt foreslåede vægtgrænse på 20 g var blevet fastholdt.

Jeg beklager imidlertid, at de ændringsforslag, man har stillet, indeholder en efter min mening urationel ændring i de bestående posttakster, idet man foreslår en forhøjelse af lokalportoen, således at den kommer til at ligge kun 5 øre under landsportoen. Efter mit skøn er dette ikke rationelt. Forskellen i udgift ved behandlingen af udenbys breve og af indenbys breve er større, end de her foreslåede takster giver udtryk for. Jeg